VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI NADZWYCZAJNEJ DO ROZPATRZENIA POSELSKIEGO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – KODEKS KARNY ORAZ USTAWY KODEKS KARNY WYKONAWCZY I RZĄDOWEGO PROJEKTU USTAWY O POSTĘPOWANIU WOBEC OSÓB Z ZABURZENIAMI PSYCHICZNYMI STWARZAJĄCYCH ZAGROŻENIE ŻYCIA, ZDROWIA LUB WOLNOŚCI SEKSUALNEJ INNYCH OSÓB**
(NR 6)
z dnia 10 października 2013 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Nadzwyczajna do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz Kodeks karny wykonawczy i rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (nr 6)

10 października 2013 r.

Komisja Nadzwyczajna do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz Kodeks karny wykonawczy i rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób, obradująca pod przewodnictwem poseł **Ligii Krajewskiej (PO)**, przewodniczącej Komisji oraz **Piotra Zgorzelskiego (PSL)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, kontynuowała rozpatrywanie:

– rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (druk nr 1577).

W posiedzeniu udział wzięli: **Jerzy Kozdroń** sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Sławomir Neumann** sekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia wraz ze współpracownikami, **Barbara Grabowska** prawnik w Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, **Wojciech Rybacki** specjalista w Departamencie Prawnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Sylwia Chojecka**, **Daniel Kędzierski** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Tomasz Czech** i **Piotr Podczaski** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego oraz **Andrzej Sakowicz** – ekspert z Biura Analiz Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Proszę państwa, mamy kworum. Zapraszam wszystkich do zajęcia miejsc, będziemy rozpoczynali posiedzenie. Otwieram posiedzenie Komisji. Otrzymaliście państwo porządek obrad. Czy ktoś ma jakieś uwagi? Nie słyszę. Witam serdecznie przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Zdrowia oraz organizacji pozarządowych. Przystępujemy do rozpatrywania kolejnych jednostek redakcyjnych. Skończyliśmy na art. 45. Przechodzimy do rozdziału 7 „Wypisanie z Ośrodka". Art. 46 ust. 1, 2 i 3. Panie ministrze, czy pan zechce coś do tego ustępu dodać? Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń:

Pani przewodnicząca, w tym zakresie chciałbym udzielić głosu panu dyrektorowi Darkowskiemu.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bliżej do mikrofonu, bo nie słyszymy.

Sekretarz stanu w MS Jerzy Kozdroń:

Jeżeli pani przewodnicząca pozwoli, to oddam głos panu dyrektorowi Darkowskiemu.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Proszę uprzejmie.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Dziękuję bardzo. Tomasz Darkowski, dyrektor Departamentu Prawa Karnego w Ministerstwie Sprawiedliwości. Art. 46 ma na celu stworzenie procedury gwarancyjnej, która umożliwi zachowanie podstawowego standardu, jakim jest to, żeby nie umieszczać w Ośrodku osoby, która już nie stwarza zagrożenia. W związku z tym ten artykuł umożliwia składanie wniosku o badanie, czy ta osoba dalej stwarza to zagrożenie czy nie, i co więcej, co 6 miesięcy poprzez powołanie biegłego lub biorąc pod uwagę opinię lekarza, sąd sam bada, czy wyniki terapii są na tyle pozytywne, że można tę osobę wypuścić. Ten standard jest standardem wyższym niż na przykład w Republice Federalnej Niemiec, gdzie stosowany jest podobny mechanizm, ale badanie odbywa się co 12 miesięcy. Co więcej, ten artykuł nakłada na kierownika Ośrodka obowiązek przesyłania do sądu opinii lekarza psychiatry i obowiązek przedłożenia do akt notatki z badania. W związku z tym jest to artykuł przede wszystkim gwarancyjny. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję pięknie. Biuro Legislacyjne.

Legislator Tomasz Czech:

Nie mamy uwag.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Państwo posłowie, czy ktoś ma uwagi? Nie słyszę. Organizacje? Bardzo proszę, Helsińska Fundacja Praw Człowieka.

Prawnik w Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka Barbara Grabowska:

Dziękuję bardzo. Barbara Grabowska Helsińska Fundacja Praw Człowieka. Mam wątpliwość. Czy po każdej 6-miesięcznej weryfikacji w przypadku przedłużenia pobytu sąd wydaje odrębne postanowienie, na które przysługuje zażalenie? Bo z ust. 3 wynika, że sporządza się notatkę, więc nie ma postanowienia i nie ma zażalenia. Chciałabym to wyjaśnić. Jednak w przypadku tymczasowego aresztowania jego zastosowanie wiąże się z możliwością zażalenia. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. W międzyczasie dotarł do nas minister Neumann, witamy serdecznie. Proszę przedstawiciela ministerstwa o odpowiedź.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Odpowiedzią jest ust. 3, który stanowi, że z ustalenia, o którym mowa w ust. 1, sporządza się notatkę do akt sprawy. To jest taki dosyć szczególny tryb, bo nie jest to forma postanowienia, a w związku z tym nie jest to zaskarżalne. Natomiast w art. 32 jest postanowienie dotyczące wniosku o zwolnienie i ono jest zaskarżalne; możliwość zaskarżenia i zbadania przez sąd wyższej instancji istnieje, ale nie na podstawie samego art. 46.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Proszę bardzo, Helsińska Fundacja Praw Człowieka.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Ale czy w takim razie to jest zgodne z art. 78, który stanowi, że decyzje sądu są zaskarżalne? To jest jednak w jakimś stopniu decyzja sądu, która co więcej, pozbawia człowieka wolności. Czy w takim przypadku nie powinna istnieć możliwość zażalenia?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, ministerstwo.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Nie. Wydaje się, że to nie jest decyzja sądu. Ta decyzja będzie postanowieniem z art. 32, o którym mówiłem. W tej sytuacji ma być notatka po to, żeby nie tworzyć nadmiernej biurokracji w przypadku tej procedury, dlatego że gdyby co 6 miesięcy sąd musiał wydawać postanowienie i gdybyśmy przyjęli odmienny tryb, to co 6 miesięcy postanowienie

to byłoby zaskarżalne. Co więcej, można byłoby składać wnioski, osoba osadzona też składałaby wnioski i też można byłoby zaskarżyć postanowienia dotyczące tych wniosków. W związku z tym stworzylibyśmy bardzo rozbudowany mechanizm prawny, który chyba nie jest potrzebny, dlatego że sąd na podstawie opinii biegłego po prostu zapoznaje się i szybko weryfikuje, czy jest potrzeba, czy nie ma potrzeby. W momencie, w którym jest potrzeba, sąd natychmiast wydaje postanowienie o zwolnieniu, o czym za chwilę będzie mowa, jak przejdziemy do art. 47. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze jakieś pytania? Nie słyszę. Czy przyjmujemy art. 46 zgodnie z zapisem? Nie słyszę sprzeciwu. Przyjęliśmy art. 46.

Bardzo proszę, panie ministrze, art. 47.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Dziękuję bardzo. Art. 47 jest konsekwencją tego, o czym mówiłem w związku z art. 46. To jest tak naprawdę zobowiązanie dla sądu do wypisania osoby, jeżeli pojawiają się okoliczności uzasadniające przypuszczenie, że nie stwarza ona dalej zagrożenia. Oczywiście przed wydaniem takiej decyzji sąd musi wysłuchać biegłych. Dyskutowaliśmy na ten temat na poprzednim posiedzeniu. Zwracam uwagę, że ust. 3 jest obligiem miękkim i sąd może wydać orzeczenie o zastosowaniu nadzoru prewencyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 14 ust. 2, czyli jeżeli prawdopodobieństwo zmniejszyło się z bardzo wysokiego na wysokie. Natomiast jeżeli się okaże, że to prawdopodobieństwo zmniejszyło się na szczebel poniżej wysokiego, to wtedy sąd nie ma obowiązku wydawania tego postanowienia o zastosowaniu dozoru prewencyjnego. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Biuro Legislacyjne?

Legislator Tomasz Czech:

W art. 14 ust. 2 jest tylko konsekwencja, ponieważ w art. 11 skreśliliśmy ust. 2, a powinno być odesłanie na art. 11. Przy okazji prosimy Komisję o upoważnienie do dokonywania tego typu zmian już po przyjęciu sprawozdania, czyli do tak zwanego czyszczenia.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Tak, oczywiście. Dziękuję. Czy państwo posłowie mają jakieś uwagi? Nie słyszę. Organizacje? Też nie słyszę. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to uznam, że art. 47 ust. 1, 2 i 3 przyjęliśmy.

Przechodzimy do art. 48. Proszę bardzo, panie ministrze.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Art. 48 to jest bardzo ważna decyzja. Stwierdzamy tutaj, że postanowienie o wypisaniu z Ośrodka jest wykonywanie z dniem jego uprawomocnienia. Tworząc przepisy tej ustawy zastanawialiśmy się, czy wypisanie z Ośrodka nie powinno być natychmiast wykonalne. Jednakże w trakcie dyskusji, także z przedstawicielami środowiska lekarskiego, którzy byli obecni w trakcie tworzenia projektu w ramach Rządowego Centrum Legislacji uznaliśmy, że lepsze dla osoby z zaburzeniami umieszczonej w Ośrodku jest poczekanie z tą decyzją wolnościową aż do uprawomocnienia się orzeczenia. Dlatego że jeżeli okaże się, że sąd podjął mylną decyzję, na przykład na podstawie opinii biegłych, która została sfałszowana i jest oczywista podstawa, żeby tę osobę z powrotem umieścić w Ośrodku, to przede wszystkim musielibyśmy do tego dobudować aparat procesowy, musielibyśmy taką osobę ująć i ponownie umieścić w Ośrodku. Powiem szczerze, że dla kogoś, kto opuszcza taki ośrodek, ponowne jego zamkniecie na przykład ze względów proceduralnych albo ze względu na uchybienia sądu, to byłby zbyt duży szok. Nie powinniśmy tym osobom takiego szoku fundować. Wystarczy zaczekać, aż ta procedura związana z ewentualnymi środkami zaskarżenia dobiegnie końca i postanowienie się uprawomocni. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi? Nie słyszę. Państwo posłowie? Nie słyszę. Organizacje? Bardzo proszę.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Jak rozumiem, na postanowienie o wypisaniu z Ośrodka przysługuje zażalenie, natomiast na postanowienie o zatrzymaniu w Ośrodku tego zażalenia już nie ma. Moim zdaniem to jest…

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Tak, nie ma.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Nie? To kiedy postanowienie z art. 48 będzie się uprawomocniało?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

No właśnie, to zależy. Przede wszystkim postanowienie o zwolnieniu będzie w trybie nieprocesowym i jednak mimo wszystko to będzie apelacja. W trakcie naszej wcześniejszej dyskusji trochę to pomieszaliśmy, ale trzymałbym się tego, że w postępowaniu nieprocesowym od tych najważniejszych postanowień jest apelacja. W zależności od tego czy zostanie wniesiona apelacja, to niestety pewnym minusem tej ustawy jest to, że stroną w postępowaniu będzie w dalszym ciągu dyrektor zakładu karnego, a nie dyrektor Ośrodka. Jeżeli on nie wniesie apelacji, to wówczas postanowienie uprawomocni się po terminie do wniesienia apelacji. Oczywiście oprócz strony w postaci dyrektora Ośrodka może występować prokurator, ze względu na legitymację procesową związaną z ustawą o prokuraturze . Jeżeli ta apelacja zostanie wniesiona, to wtedy będzie zapadać decyzja sądu odwoławczego, który wydaje orzeczenie i w tym momencie postanowienie to jest prawomocne z momentem jego wydania. Wydaje mi się, że to jest wystarczająca odpowiedź.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ma pani jeszcze jakieś pytania? Bardzo proszę.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Ja chyba jednak pozwolę sobie się nie zgodzić. W momencie kiedy sąd co 6 miesięcy sprawdza i stwierdza, że nie ma przesłanek, żeby wypuścić tę osobę z Ośrodka, to wówczas ta osoba nie ma żadnych prawnych środków odwoławczych, bo to nie jest postanowienie. Natomiast w przypadku kiedy sąd postanawia o wypisaniu tej osoby z Ośrodka, to nagle pozostałym stronom, czyli dyrektorowi zakładu karnego, który nie widział tego człowieka przez parę lat oraz prokuratorowi przysługuje środek odwoławczy. Czy to nie jest różnicowanie sytuacji prawnej?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Są dwie możliwe decyzje. Jedna to jest postanowienie o zwolnieniu z Ośrodka i od tego postanowienia służy apelacja i możliwość zaskarżenia. To postanowienie uprawomocnia się, tak jak mówiłem, w zależności od tego czy apelacja zostanie wniesiona, czy nie. Natomiast w sytuacji, w której jest decyzja negatywna, czyli sąd podejmuje decyzję, że nie zwalnia osoby z Ośrodka, to tak ja mówiłem przy poprzednim artykule, załącza notatkę do akt i to nie jest decyzja. To jest czynność niezaskarżalna. Natomiast ta osoba, jeżeli uzna, że ta opinia lekarska była dla niego pozytywna, może na podstawie art. 32 złożyć wniosek o rozpatrzenie przez sąd możliwości zwolnienia. Może ja przeczytam ust. 1, „W przedmiocie wniosku sąd rozstrzyga postanowieniem. Na postanowienie oddalające wniosek przysługuje zażalenie, jeżeli od wydania orzeczenia w przedmiocie poprzedniego wniosku upłynęło co najmniej 6 miesięcy". Zarówno na decyzję pozytywną przysługuje środek zaskarżenia, jak i na decyzję negatywną. Tylko to są tak jakby dwa różne tryby. Na decyzję negatywną przysługuje zażalenie z art. 32, więc nie możemy mówić, że ta droga sądowa nie przysługuje tej osobie. Ona przysługuje na podstawie art. 32. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Pani poseł Radziszewska.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Ja mam pytanie do przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, bo nie wiem, czy dobrze zrozumiałam. Wtedy kiedy osoba jest umieszczana w Ośrodku, to dzieje się to na podstawie postanowienia sądu i od tego postanowienia przysługuje apelacja. Jeśli człowiek już jest w Ośrodku, to co 6 miesięcy biegły ocenia, czy pacjent powinien tam przebywać, czy nie. Jeśli jest opinia, że powinien przebywać, to sędzia dołącza do akt sprawy opinię…

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Jeżeli jest opinia biegłego, że nie powinien przebywać…

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Ja mówię, że powinien.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Aha, dobrze.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Jeśli powinien przebywać, to notatka z tego postępowania jest załączana do akt sprawy. Jeśli osoba przebywająca w Ośrodku uzna, że nie zgadza się z taką decyzją, to w każdej chwili może złożyć wniosek o to, żeby uchylić tę decyzję i wyjść z Ośrodka. Jeśli okazuje się, że opinia biegłego jest pozytywna dla tego pacjenta, to wtedy dyrektor Ośrodka lub inny podmiot może złożyć zażalenie na to postanowienie o wypuszczeniu z Ośrodka.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Tak jest.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Okej, to znaczy, że rozumiem. Czyli w każdej chwili jednej i drugiej stronie przysługuje prawo, żeby sąd zajął się tą kwestią w takim rutynowym trybie sądowym.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Tak jest.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy jest sprzeciw w sprawie art. 48? Nie słyszę. Przyjęliśmy art. 48.

Przechodzimy do rozdziału 8 „Zmiany w przepisach obowiązujących”, art. 49. Tutaj będziemy po kolei omawiali te artykuły. Panie ministrze, proszę uprzejmie.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

W przypadku ustawy o Policji to będę omawiał ją punkt po punkcie. Czy mogę?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Pkt 1 to jest zmiana w art. 15, która jest tak naprawdę konsekwencją legislacyjną, dlatego że art. 15 mówi o możliwości pobierania wymazu ze śluzówki policzków i nie przewiduje takiego przypadku, z jakim mamy do czynienia wobec tych osób, do których ma zastosowanie ustawa o sprawcach zaburzonych. Otóż te osoby, przynajmniej niektóre , zostały skazane jeszcze na bazie dawnego Kodeksu karnego, w sytuacji gdy nie istniała obecna regulacja prawna pozwalająca na pobieranie wymazów ze śluzówek i tak naprawdę w ogóle nie istniały badania DNA. W związku z tym teraz, gdy chcemy od tych osób pobrać dane pozwalające na szybkie zidentyfikowanie sprawcy, potrzebujemy podstawy prawnej. W ustawie o Policji mamy taką podstawę, ale wobec osób, które są podejrzane o popełnienie przestępstwa. Siłą rzeczy te osoby jeszcze nie są podejrzane. Są groźne, ale jak na razie nie ma bezpośredniego podejrzenia, że popełniły przestępstwo, a w związku

z tym potrzebujemy osobnej podstawy prawnej. Dlatego do art. 15 wpisujemy tę możliwość związaną z ustawą o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi. Z tym że treść tego artykułu też będzie musiała być dostosowana do tytułu ustawy, ale to, jak rozumiem, będzie mogło uczynić Biuro Legislacyjne. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Tomasz Czech:
Chcieliśmy tylko zgłosić to, o czym mówił pan dyrektor.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Rozumiem, dziękuję. Czy państwo posłowie mają jakieś uwagi? Nie słyszę. Goście? Nie słyszę. W związku z tym przyjęliśmy pkt 1. Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
W art. 20 stwarzamy możliwość przetwarzania przez Policję informacji o określonych kategoriach osób bez wiedzy i zgody tych osób i tutaj też dopisujemy te osoby, co do których zastosowanie ma niniejsza ustawa. Tak że jest to bardzo podobne *ratio* jak w stosunku do pkt 1. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Dziękuję bardzo. Biuro Legislacyjne? Uwag nie słyszę. Państwo posłowie? Nie słyszę. Organizacje? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że przyjęliśmy zmianę drugą w art. 20 ust. 2a.

Proszę bardzo, przechodzimy do zmiany w art. 21 ust. 2.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
Może rzeczywiście dalej już omówię wszystkie zmiany łącznie.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Dobrze, będzie szybciej.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
Tak, bo to są dokładnie takie same zmiany, które związane są z DNA.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Bardzo proszę, to nam później usprawni przyjęcie całości.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
Ewentualnie trzeba będzie jeszcze zmienić tytuł ustawy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi? Nie słyszę. Państwo posłowie? Nie słyszę. Stwierdzam, iż przy braku sprzeciwu państwa posłów wszystkie punkty w art. 49 zostały przyjęte.

Przechodzimy do art. 50. Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
Dziękuję. Pani przewodnicząca, powiem szczerze, że sugerowałbym tutaj oddanie głosu przedstawicielom Ministerstwa Zdrowia, bo artykuł ten dotyczy ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Bardzo proszę przedstawiciela Ministerstwa Zdrowia.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Sławomir Neumann:
Przekażę głos panu legislatorowi.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Bardzo proszę.

Legislator w Departamencie Prawnym MZ Michel Ryba:

Dziękuję bardzo. Michel Ryba, Departament Prawny. W art. 50 chodzi o wskazanie, że osobom, o których mowa w ustawie, która jest tworzona, przysługują takie same świadczenia…

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Proszę mówić do mikrofonu.

Legislator w Departamencie Prawnym MZ Michel Ryba:

Przepraszam bardzo. Teraz lepiej?

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Tak.

Legislator w Departamencie Prawnym MZ Michel Ryba:

Art. 50 tej ustawy mówi, że w art. 12 dodajemy zmianę polegająca na tym, że osobom, o których mowa w tej ustawie, którą państwo procedujecie, przysługują takie same świadczenia zdrowotne finansowane ze środków publicznych, jak innym obywatelom. Natomiast zakres finansowania i sposób udzielania tych świadczeń zostanie określony w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych. Podobne regulacje, jakie mamy obecnie przy tych świadczeniach, które są finansowane na takich samych zasadach jak obywatelom, natomiast jeżeli chodzi o źródło finansowania , to jest to budżet państwa. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Biuro Legislacyjne? Nie ma uwag. Państwo posłowie? Nie słyszę uwag. Organizacje? Nie słyszę. W związku z tym przy braku sprzeciwu przyjmujemy art. 50 w całości.

Przechodzimy do art. 51. Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Dziękuję bardzo. To jest artykuł, który zwalnia z kosztów strony tego postępowania. Mamy do czynienia z postępowaniem cywilnym, które co do zasady jest odpłatne, i żeby nie powodować komplikacji i nie tworzyć wątpliwości, czy dyrektor zakładu ma wnosić opłatę czy taka osoba, która jest objęta działaniem tej ustawy ma być zwalniana z kosztów, to po prostu zwalniamy całe postępowanie i wszystkie osoby w tym postępowaniu z kosztów. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję pięknie. Biuro Legislacyjne? Nie ma uwag. Państwo posłowie? Nie słyszę uwag. Organizacje? Nie słyszę. W związku z tym przy braku sprzeciwu przyjmujemy art. 51 w całości.

Przechodzimy do art. 52. Czy omówimy go w całości? Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

To ja może szybko powiem, że pkt 1 ma na celu wyłączenie pewnych przepisów z ustawy o działalności leczniczej, natomiast pkt 2 ma na celu umożliwienie wprowadzenia dodatku dla osób, które zajmują się tymi sprawcami szczególnie niebezpiecznymi. Jeżeli państwo macie pytania na temat poszczególnych wyłączeń, to chyba najlepszym jest do odpowiedzi przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Biuro Legislacyjne? Nie słyszę. Państwo posłowie? Nie słyszę uwag. Czy przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia ma w tej sprawie jakieś uwagi?

Legislator w Departamencie Prawnym MZ Michel Ryba:

Jeżeli można, pani przewodnicząca, art. 22 ustawy o działalności leczniczej dotyczy wymagań dla pomieszczeń i urządzeń, ponieważ w tej ustawie będzie osobne rozporządzenie w tej kwestii. Art. 29 ustawy o działalności leczniczej dotyczy wypisania ze szpitala pacjenta, więc tutaj też są osobne reguły. Następne przepisy dotyczą możliwości zawieszenia działalności przez podmiot leczniczy i ten Ośrodek takiej możliwości mieć

nie będzie. Następny przepis dotyczy oznaczenia pacjentów szpitala i ten przepis też nie będzie miał zastosowania, ponieważ oni będą mieli odrębne oznaczenia. Art. 44 dotyczy finansowania świadczeń za częściową odpłatnością, nieodpłatnych bądź całkowicie odpłatnych i przepis ten jest wyłączony, ponieważ zasady finansowania będą wynikały z rozporządzenia, przepisu, który przyjęli państwo wcześniej. Art. 45 również dotyczy wysokości opłat związanych z tymi świadczeniami i też nie będzie miał zastosowania. Kolejny przepis art. 49 dotyczy rady społecznej, która tutaj nie będzie funkcjonowała. Art. 50 ustawy dotyczy minimalnych norm zatrudnienia w tym Ośrodku, ponieważ tutaj będą odrębne przepisy dotyczące liczebności personelu. Oddział drugi dotyczy przepisów samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, które też tutaj nie będą miały zastosowania. Jeżeli chodzi o dodatek, to jest to coś więcej niż dodatki wskazane w przepisach o wynagrodzeniach w podmiotach leczniczych. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Biuro Legislacyjne? Nie ma uwag. Państwo posłowie? Nie słyszę uwag. Organizacje? Nie słyszę. W związku z tym przy braku sprzeciwu przyjmujemy art. 52 w całości.

Przechodzimy do art. 53. Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Dziękuję serdecznie. Art. 53 jest zmianą w ustawie o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej. Mianowicie w art. 3 dodaje się tytuł naszej ustawy, powodując w ten sposób wyłączenie spod tej horyzontalnej regulacji dotyczącej środków przymusu postępowania w Ośrodku i działań związanych ze stosowaniem środka przymusu. To jest po prostu związane z tym, że mamy przepisy nasze w tej ustawie w rozdziale 6, które określają zarówno katalog, jak i przesłanki użycia środków przymusu. Natomiast ustawa o środkach przymusu bezpośredniego jest tak skonstruowana, że zawiera w art. 3 wyłączenia, więc musimy się dopisać i nie musimy polegać po prostu na tym, że jest to *lex specialis*. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Biuro Legislacyjne.

Legislator Tomasz Czech:

Nie mamy uwag.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Państwo posłowie? Nie słyszę uwag. Organizacje? Nie słyszę. W związku z tym, przy braku sprzeciwu, przyjmujemy art. 53 w całości.

Przechodzimy do Rozdziału 9, Przepisy przejściowe i końcowe, art. 54. Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Art. 54 jest przepisem zabezpieczającym nas przed sytuacją, że postępujemy dosyć szybko z ustawą, chcemy zadziałać wobec osób, które wychodzą niedługo z zakładów karnych, a stwarzają wysokie zagrożenie, ale jeszcze nie dopełniliśmy wszystkich formalności związanych z utworzeniem Krajowego Ośrodka, dlatego że do Ośrodka stosuje się część regulacji medycznych, należy zdobyć odpowiednie certyfikaty, zanim rozpocznie on swoją pełną działalność, ale w rzeczywistości planujemy wykorzystanie istniejącej infrastruktury medycznej. W związku z tym nie będzie to tworzenie Ośrodka od zera i jeżeli ta infrastruktura, którą dysponujemy, będzie spełniała podstawowe zasady i podstawowe warunki dotyczące bezpieczeństwa, to do czasu uzyskania niezbędnych certyfikatów związanych z wymogami medycznymi będziemy mogli umieszczać sprawców szczególnie niebezpiecznych w takim tymczasowym Ośrodku, który będzie oczekiwał na dopełnienie formalności administracyjnych. Jest warunek, że ten okres nie może być dłuższy niż 18 miesięcy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Biuro Legislacyjne? Nie ma uwag. Bardzo proszę, pan poseł Witold Pahl.

Poseł Witold Pahl (PO):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, zostały państwu posłom doręczone propozycje poprawek, dlatego też chcę zgłosić następującą poprawkę. Ona ma charakter legislacyjny, ale wynika z konieczności systemowego rozwiązania. Otóż proponuję, aby art. 54 ust. 1 był samodzielną jednostką redakcyjną. Natomiast konsekwencją tego będzie określenie, iż po art. 54 w zaproponowanej przeze mnie wersji będzie dodany art. 55, który będzie zawierał te pozostałe dwie jednostki redakcyjne obecnego art. 54. Chodzi o to, żeby kwestie dotycząca Służby Więziennej były określone w odrębnej jednostce redakcyjnej.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Rozumiem, że dodajemy art. 55, więc obecny art. 55 będzie art. 56. Tak mam to rozumieć?

Poseł Witold Pahl (PO):

Tak. To będzie konsekwencja tych zmian.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy ministerstwo ma uwagi do proponowanej zmiany?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Bardzo dziękujemy panu posłowi za wniesienie tej poprawki, bo jest ona racjonalna i oprócz tego widzę, że w poprawce znacznie lepiej zostały uregulowane kwestie socjalne i pracownicze pracowników Służby Więziennej, dlatego że zostały wyłączone przepisy art. 74 i 78 ustawy o Służbie Więziennej, które mówią o delegowaniu poza służbę. Przyznaję szczerze, że umknęło nam to i bardzo dziękuję panu posłowi za zwrócenie tej uwagi. Jednocześnie przepisy zaproponowane tworzą materialną podstawę do delegowania, która wynika z ust. 1 i jak widzę szef Służby Więziennej będzie mógł delegować pracowników i funkcjonariuszy Służby Więziennej na okres 6 miesięcy bez zgody, a powyżej 6 miesięcy za zgodą do tego Ośrodka. Przysługuje dodatek związany z tym delegowaniem, a jednocześnie ci funkcjonariusze nie tracą ciągłości pracy, dlatego że ust. 3 pozwala na przeszeregowanie stanowiska zajmowanego w Ośrodku na stanowisko odpowiednie w Służbie Więziennej. Dzięki temu później, gdy pracownik po okresie delegowania wraca do służby w Służbie Więziennej ten okres zalicza mu się do awansu. On może uzyskać wyższy stopień właśnie dzięki temu, że służył w Krajowym Ośrodku. Bardzo dziękuję za tę poprawkę.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Piotr Podczaski:

To jest akurat odpowiedź na następne pytanie, ale rozumiem, że omawiamy w całości poprawkę dotyczącą zmiany w art. 54, czyli stworzenia z niego odrębnego artykułu oraz zmian w kolejnym artykule, który tu mamy. My tylko, jeśli chodzi o art. 54, proponujemy wykreślenie jednego przecinka po wyrazach „w rozporządzeniu".

Legislator Tomasz Czech:

Chodzi nam o wersję z poprawki.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

To już pan poseł wnioskodawca poprawi i złoży poprawkę na piśmie.

Legislator Piotr Podczaski:

Rozumiemy, że tutaj jeśli chodzi o brzmienie ust. 3 w kolejnym artykule, to będziemy tu mieli takie brzmienie: „wypłaca delegowanym funkcjonariuszom świadczenia, należności oraz ich równoważniki". Czy to tak ma być?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Tak.

Legislator Piotr Podczaski:

Czyli to będzie „świadczenia, należności oraz ich równoważniki". Czy tak?

Głos z sali:

Oraz ich równowartość.

Legislator Piotr Podczaski:

No właśnie, „równowartość", bo jest troszeczkę niewyraźnie zapisane.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

„Równoważniki".

Legislator Piotr Podczaski:

Ja już nie wiem.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Proszę to ustalić.

Legislator Piotr Podczaski:

Czyli to są „świadczenia, należności oraz ich równoważniki", tak?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Tak jest.

Legislator Piotr Podczaski:

Dobrze, chcieliśmy się tylko upewnić.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy państwo posłowie mają w tej kwestii pytania? Nie słyszę. Organizacje? Bardzo proszę, Helsińska Fundacja Praw Człowieka.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Ja mam pytanie o ten okres 18 miesięcy. Czy faktycznie niezbędny jest aż tak długi okres? Czy nie da się go skrócić na przykład do 12 miesięcy? Przez 18 miesięcy Ośrodek miałby spełniać tymczasowy charakter, nie da się tego skrócić do 12 miesięcy?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Proszę ministerstwo o odpowiedź.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

To jest przede wszystkim pytanie do kierownika Ośrodka, bo powiem szczerze, nam zależy na tym, żeby jak najszybciej wycofać Służbę Więzienną i najchętniej to w ogóle byśmy ich nie delegowali, ale my rozumiemy tę potrzebę i dlatego wprowadziliśmy przepis umożliwiający delegowanie funkcjonariuszy. Natomiast wiemy, że po pierwsze, powinna wejść w życie zmiana do ustawy o ochronie osób i mienia, która zmienia sposób licencjonowania pracowników ochrony. Te osoby będą musiały zaaplikować do kierownika Ośrodka o zatrudnienie. Kierownik Ośrodka będzie mógł je zatrudnić dopiero po tym, gdy oficjalnie stanie się kierownikiem tego Ośrodka. Będzie mógł zawiązać z nimi umowę o pracę w zależności od tego, czy będzie to kontrakt z pracownikami fizycznymi, czy być może z firmą i być może ogłosi przetarg. To powoduje, że kolejne miesiące trzeba dodać do rachunku, jeśli zaczynamy liczyć przez jaki okres powinniśmy tymczasowo zapewniać ochronę tego Ośrodka. 18 miesięcy to jest okres policzony z dużym marginesem bezpieczeństwa, ale ja liczę, że wycofamy funkcjonariuszy Służby Więziennej znacznie wcześniej. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś jeszcze ma pytania? Bardzo proszę, pani poseł Radziszewska.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Ja myślę, że może lepiej zostawić te 18 miesięcy, żeby nie nowelizować ustawy. Dlatego że to będzie stworzenie Ośrodka w miejsce już istniejącego, ale to jednak wymaga zmian organizacyjnych w ramach samej placówki i uczynienia z tego ośrodka części odrębnej plus te kwestie, o których mówił pan dyrektor, więc może bezpieczniejsze będzie pozostawienie 18 miesięcy. Natomiast z taką intencją, żeby jak najszybciej ten Ośrodek zaczął w pełni funkcjonować. Jeśli to nastąpi po 10 miesiącach, to będziemy się cieszyć. Natomiast potem nowelizować na cito, żeby ładniej to wyglądało, że jest 12 miesięcy, a nie 18

nie ma sensu. Ja też bym chciała, żeby to było 12 miesięcy, ale myślę, że bezpieczniejsze będzie pozostawienie 18 miesięcy.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Przyjmujemy poprawkę w brzmieniu zaproponowanym przez posła Witolda Pahla. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę . Przyjęliśmy poprawkę posła Pahla i w tym momencie art. 55 staje się art. 56 i przechodzimy do rozpatrywania art. 56. Tak, panie pośle?

Poseł Witold Pahl (PO):

Ja chciałbym tylko zasygnalizować, że mam jeszcze 10 poprawek do zgłoszenia.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Wiem o tym, ale wrócimy do nich, jak skończymy rozpatrywanie ustawy.

Poseł Witold Pahl (PO):

Chciałem to tylko zasygnalizować. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Jak tylko zakończymy rozpatrywanie, to powrócimy do poprawek. To nie jest jeszcze koniec. Chciałabym po prostu zakończyć rozpatrywanie ustawy i potem wrócimy do poprawek. Panie dyrektorze, proszę o omówienie artykułu, który obecnie jest art. 55, a będzie art. 56.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Dziękuję serdecznie. Postaram się jak najszybciej je omówić. To jest artykuł, który wynika z ustawy o finansach publicznych. W ust. 1 zawarta jest reguła wydatkowa, która mówi, jakie zwiększenie limitu wydatków budżetu państwa może nastąpić w związku z uruchomieniem tego Ośrodka i tak jak państwo widzicie, zastosowano tutaj dość nietypową konstrukcję dla ustawy, dlatego że mamy dwa warianty. Pierwszy wariant jest podstawowy. To jest funkcjonowanie Ośrodka, gdy liczba osób nie przekroczy 10 osób. Powiem szczerze, że według naszych szacunków na chwilę obecną ta liczba raczej nie powinna przekroczyć liczby 10 osób. Ponieważ sytuacja zawsze jest dynamiczna i nie jesteśmy w stanie wykluczyć, że pojawią się jacyś groźni przestępcy, których zaburzenia ujawnią się w trakcie odbywania kary, dlatego stworzyliśmy wariant alternatywny na sytuację, gdy liczba osób umieszczonych w ośrodku przekroczy 10. Ten wariant jest bardziej kosztowny, dlatego, że wiąże się z utworzeniem nowego pawilonu. Dlatego w momencie, w którym przekraczamy 10 osób, oznaczamy ten rok jako „X – 1", a rok następny jako „X". Począwszy od tego następnego roku, gdy liczba osób przekroczyłaby 10, zwiększamy limity wydatków odpowiednio o 15, 35, 30 i 20 mln zł, co wiąże się z budową nowego pawilonu i to są te wydatki w roku „X + 1" i „X + 2", a następnie z funkcjonowaniem większego szpitala, czy większego Ośrodka i to są koszty utrzymania większe o 20 mln zł, dlatego że wówczas konieczne jest zatrudnienie większej liczby personelu i zapewnienie większych świadczeń terapeutycznych. Powiązany z regułą wydatkową jest mechanizm monitorujący, który jest w ust. 3, nakładający obowiązek monitorowania na ministra właściwego do spraw zdrowia i co więcej, obowiązek dokonywania analizy stopnia wydatków cztery razy w roku. Następnie w ust. 4 jest mechanizm korygujący i pułapy, przy których włączany jest mechanizm korygujący, gdy wydatki zostaną przekroczone. Powiem szczerze, że mechanizm korygujący polega po prostu na ograniczeniu tych wydatków. Może to budzić zdziwienie, że jest on taki prosty, ale gdy analizowaliśmy w ramach OSR strukturę wydatków, to są to wydatki miękkie, inwestycyjne oraz wydatki związane z personelem. Jest tutaj pewna możliwość działania, chociażby na tych dodatkach, o których mówiliśmy w art. 52. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi?

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o ust. 1, to proponujemy pewne poprawki ujednolicające z ust. 2, które uzgodniliśmy z ministerstwem, więc w tej chwili już nie będziemy ich wskazywać. Chodzi o poprawki redakcyjne.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy państwo posłowie mają jakieś uwagi? Nie słyszę. Organizacje pozarządowe? Bardzo proszę.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Mam pytanie dotyczące liczby 10 osób. Czy mowa jest o rocznej liczbie osób skierowanych do tego Ośrodka, czy w ogóle o liczbę osób w nim przebywających?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

To jest mowa o łącznej liczbie.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Czyli, że w ciągu 10 lat zostanie skierowanych tam 10 osób?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Tak. W dyskusji medialnej to cały czas umyka, ale my naprawdę planujemy Ośrodek dla absolutnie wyjątkowych przypadków.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Pytam, bo uzasadnienie mówi o 60 pacjentach, a rozporządzenie o 60 łóżkach.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

To są liczby związane z maksymalnym oszacowaniem dynamiki i nie sądzimy, żeby była większa liczba osób umieszczonych w tym Ośrodku. Wariant drugi jest przewidziany na zalew osób bardzo zaburzonych i przyjęliśmy maksymalną liczbę na 60 osób. To wynika z ustawy o finansach publicznych. Po prostu w dyskusjach z Ministerstwem Finansów musimy poruszać się w jakichś warunkach brzegowych. Zakładamy 10 osób, ale nie dajemy gwarancji. W związku z tym Ministerstwo Zdrowia mówi, co będzie, jeżeli tych osób będzie więcej i wtedy mamy wariant drugi. Wtedy Ministerstwo Finansów mówi, dobrze, ale wariant drugi dotyczy jakiej liczby osób? I tu musimy podać wartość brzegową. Wartość brzegowa 60, to jest naprawdę maksymalnie wielka. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze pytania? Nie słyszę. Czy ktoś z państwa posłów zgłasza sprzeciw? Nie słyszę. Zatem uznajemy, że art. 55, a później art. 56 został przyjęty.

Przechodzimy do art. 56, który w następnej numeracji będzie art. 57. Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Art. 57 ma na celu zachowanie w mocy aktów wykonawczych do ustaw, które zmieniamy pośrednio w tej ustawie, do ustaw związanych z lecznictwem, czyli dla których właściwy jest Minister Zdrowia. Po prostu potrzebujemy tego przepisu, żeby utrzymać przynajmniej przez 6 miesięcy akty wykonawcze, żebyśmy zdążyli przygotować projekty zmienionych rozporządzeń. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi?

Legislator Tomasz Czech:

Chcieliśmy zwrócić uwagę na dwie rzeczy. Jeżeli chodzi o powołanie art. 13a ustawy, o której mowa w art. 50 pkt 2, jak rozumiem chodzi tu o art. 50, a nie art. 50 pkt 2. To się pojawia w dwóch miejscach i należałoby to skorygować. Druga rzecz doprecyzowująca jeżeli chodzi o samą końcówkę, to powinno być „niniejszej ustawy”, a nie „ustawy”, żeby nie było żadnych wątpliwości.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy państwo posłowie mają jakieś uwagi? Nie słyszę. Organizacje? Też nie słyszę. W związku z tym, że nie słyszę sprzeciwu, uznaję, że art. 57, a poprzednio art. 56 został przyjęty.

Przechodzimy już do ostatniego artykułu, który będzie miał nr 58: „Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”. Czy są jakieś pytania? Nie słyszę. Biuro Legislacyjne? Nie słyszę. Uznaję, że przyjęliśmy art. 58.

Proszę państwa, teraz wracamy na początek tej ustawy do art. 1, bo tutaj są poprawki. Bardzo proszę, poseł Witold Pahl.

Poseł Witold Pahl (PO):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Poprawka kolejna w doręczonym państwu zestawie oznaczona jest jako poprawka nr 1. W art. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „odbywają prawomocnie orzeczoną karę pozbawienia wolności wykonywaną w systemie terapeutycznym lub zakładzie karnym typu zamkniętego w wyznaczonym oddziale lub celi, w warunkach zapewniających wzmożoną ochronę społeczeństwa i bezpieczeństwa zakładu”. Ta materia była przedmiotem dyskusji. Jeśli są pytania z państwa strony, to oczywiście solidarnie z ministerstwem będziemy na nie odpowiadać.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, ministerstwo w sprawie tej poprawki.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Oczywiście popieramy. Ta poprawka jest związaną z wątpliwościami, które pojawiały się na poprzednich posiedzeniach Komisji, gdy zastanawiano się, czy kara pozbawienia wolności obejmuje również kary szczególne, takie jak 25 lat i dożywocie. Sprawdziliśmy komentarze związane z karą pozbawienia wolności i w momencie, w którym odniesienia w przepisach dotyczą kary odbywanej, kary wykonywanej, to stosuje się przepisy k.k.w., które już nie różnicują kar ze względu na to, czy jest to kara do 15 lat, kara 25 lat i dożywotniego pozbawienia wolności. Wszystkie te kary traktowane są jako kary pozbawienia wolności. Dlatego też bardzo dobre jest brzmienie zaproponowane przez pana posła, że dotyczy to osób, które odbywają karę, czyli nie osoby skazane, ale związane jest to z etapem wykonawczym w związku z tym do interpretacji stosujemy przepisy k.k.w. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Nie słyszę. Państwo posłowie? Nie ma pytań. Czy organizacje mają pytania? Bardzo proszę, Helsińska Fundacja Praw Człowieka.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

O ile uważam, że poprawka dotycząca systemu terapeutycznego i systemu zamkniętego jest o wiele lepsza, niż to co było w wersji pierwotnej, czyli popełnienie każdego przestępstwa z użyciem przemocy, to jednak mam wątpliwości. Proszę mnie ewentualnie poprawić, czy nie będzie tak, że ten przepis spowoduje, że te osoby nie będą się chciały poddawać terapii w ramach odbywania kary pozbawienia wolności? Czy to nie będzie coś, co ich będzie odstraszać, chyba że dobrowolne poddanie się terapii nie jest systemem terapeutycznym i mam w tym momencie błędną wiedzę.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Panie dyrektorze?

Sekretarz stanu w MS Jerzy Kozdroń:

Ja w ogóle pani nie słyszałem.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Musi pani mówić bliżej mikrofonu, bo faktycznie źle słychać.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Czy taki przepis nie spowoduje, że osoby, które potencjalnie chciałyby się poddać terapii w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności, zrezygnują z takiego kroku, dla-

tego że uznają, że automatycznie podpadają potencjalnie pod reżim tej ustawy, chyba że dobrowolne poddanie się takiej terapii, np. w zakresie uzależnienia od alkoholu, nie jest trybem terapeutycznym.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Już odpowiadam. Dobrowolne poddawanie się terapii odbywa się w tak zwanym systemie programowego oddziaływania, który jest przewidziany w art. 95 k.k.w. i to jest dobrowolne. Natomiast system terapeutyczny jest systemem przymusowym. W związku z tym zgoda osoby na system terapeutyczny nie ma takiego znaczenia. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy państwo posłowie mają jakieś pytania? Nie słyszę. Biuro Legislacyjne? Nie ma uwag. W związku z tym uznaję, że poprawka nr 1do art. 1 pkt 1 została przyjęta w brzmieniu przytoczonym przez pana posła.

Czy ust. 3 zostaje? Bo miałam jakąś uwagę do tego ustępu. Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Piotr Podczaski:

Pani przewodnicząca, proponuję, żebyśmy przeszli do pracy nad urobkiem, który przygotowaliśmy. Nie chcieliśmy przerywać, ale pierwszą rzeczą do rozstrzygnięcia w urobku wydaje się tytuł ustawy.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

No właśnie.

Legislator Piotr Podczaski:

Chodzi o kwestię, czy do tytułu dodajemy określenie „i obyczajności", czy też go nie dodajemy?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Nie zwróciłam na to uwagi, rzeczywiście. Musimy wrócić do tytułu ustawy. Panie ministrze, czy dopisujemy słowo „i obyczajności"?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

W ustawie będą dwa momenty, gdzie będzie pojawiać się obyczajność. Pierwszy to jest umieszczanie osób i ochrona społeczeństwa, czyli ten najważniejszy moment i tutaj wydaje nam się, że ze względu na wyjątkowość tej ustawy można zrezygnować z „obyczajności", dlatego że my przede wszystkim chronimy społeczeństwo przed gwałtownymi atakami wobec dzieci, wobec nawet osób dorosłych, ale gwałtownymi atakami. Natomiast przestępstwa związane z obyczajnością, to jest na przykład produkcja pornografii, posiadanie pornografii, a w związku z tym nie ma chyba konieczności chronienia społeczeństwa poprzez środki administracyjne, gdy chodzi o kwestie obyczajności. Natomiast będzie w tej ustawie drugi moment, gdy będziemy mówili o kontroli operacyjnej i wówczas pojawi się konieczność dopisania „obyczajności", dlatego że takim sygnałem inicjującym naszą reakcję może być właśnie gromadzenie pornografii dziecięcej, oglądanie jej. Dlatego że to będzie rozwój zachowań zaburzonych osoby, która już wcześniej popełniła czyn wobec małoletnich. Dlatego w ramach tych czynności operacyjnych będziemy musieli wychwycić właśnie te okoliczności, żeby zastosować później odpowiednie środki. Natomiast teraz w tytule proponuję, żeby ominąć słowo „obyczajność". Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Pani poseł Julia Pitera.

Poseł Julia Pitera (PO):

Ja chciałam zgłosić poprawkę, żeby ominąć słowo „obyczajności" w tytule ustawy.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Biuro Legislacyjne, proszę bardzo.

Legislator Tomasz Czech:

Ta poprawka nie została do tej pory przyjęta, tylko to była taka sugestia, żebyśmy ją umieścili.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dobrze. Czy organizacje pozarządowe mają jakieś uwagi? Nie słyszę. W związku z tym nie przyjmujemy propozycji dopisania słowa „obyczajności". Teraz przejdziemy ponownie do ust. 3, proszę Biuro Legislacyjne o wyjaśnienie.

Legislator Piotr Podczaski:

Tutaj jeśli chodzi o art. 1 pkt 3, to po pierwsze, chcielibyśmy się upewnić, że tutaj słowo „obyczajność" ma z kolei pozostać. Tak?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Nie, wykreślamy.

Legislator Piotr Podczaski:

Właśnie nie jesteśmy pewni.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Jeżeli podejmujemy taką decyzję…

Legislator Piotr Podczaski:

To nie dotyczy już tak naprawdę skierowania tego do określonej osoby czynu tylko do określonych rodzajów czynu. Przypomnę tylko, że w przedłożeniu słowo „obyczajność" tutaj było, myśmy tu nic nie zmieniali.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Stad też można usunąć „obyczajność".

Legislator Piotr Podczaski:

Dobrze, czyli tu usuwamy.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dobrze, więc to wykreślamy. Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Elżbieta Królikowska-Kińska (PO):

Jak rozumiem, teraz trzeba zgłosić tę poprawkę.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy to musi być zgłoszenie poselskie?

Legislator Piotr Podczaski:

Nie trzeba.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Biuro Legislacyjne dokona korekty.

Legislator Piotr Podczaski:

Druga rzecz, to są wyrazy, które w urobku są pogrubione. Zastanawiamy się, czy trzeba je dodać. Ja rozumiem, że w uzgodnieniu ze stroną rządową doszliśmy do wniosku, że nie ma potrzeby ich dodawania, ale prosilibyśmy o odniesienie się do tej kwestii.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

To znaczy, że ministerstwo jest przeciw dodawaniu tych wyrazów. Czy tak, panie dyrektorze?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Wydaje nam się, że nie ma takiej konieczności, żeby używać tutaj kar surowszych. Jeżeli jest zagrożone karą co najmniej 10 lat, to obejmuje to również wyższe kary, także są przepisy w Kodeksie karnym, które posługują się terminem zagrożenia górnego, ale obejmują także czyny, w których jest przewidziana kara dożywocia i kara 25 lat pozbawienia wolności.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Jeszcze Biuro Legislacyjne.

Legislator Tomasz Czech:

Czyli rozumiem, że w art. 14 ust. 2 i ust. 3 również nie dodajemy tych dodatkowych kar.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Państwo posłowie? Nie słyszę uwag. Organizacje? Nie słyszę. Rozumiem, że nie dodajemy tej końcówki. Dziękuję bardzo. Teraz art. 2. Ponieważ pojawia się w nim nazwa Ośrodka, to ja otrzymałam i państwo chyba też od konsultanta wojewódzkiego propozycję zmiany nazwy, żeby Ośrodek ten nazywał się Krajowy Ośrodek Prewencji i Terapii Zachowań Dyssocjalnych i Parafilnych. Po uzgodnieniu z ministerstwem doszliśmy do wniosku, że wyraz „prewencja" nie jest dobrym określeniem, natomiast reszta mogłaby zostać. Co na to ministerstwo?

Sekretarz stanu w MZ Sławomir Neumann:

Szczerze mówiąc, wolałbym mieć więcej czasu, żeby to spokojnie sprawdzić i jeżeli nie ma potrzeby przyjmowania tej poprawki dziś, to my oczywiście przygotujemy swoje stanowisko w tej kwestii…

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Musimy się spieszyć panie ministrze.

Sekretarz stanu w MZ Sławomir Neumann:

Ale jest jeszcze drugie czytanie i jest jeszcze parę innych miejsc. Nie chcielibyśmy wylewać dziecka z kąpielą.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, pan minister Kozdroń.

Sekretarz stanu w MS Jerzy Kozdroń:

Pani przewodnicząca, zostawmy tę nazwę, która została zaproponowana w projekcie ustawy i w sprawozdaniu, natomiast jeżeli ta propozycja panów profesorów będzie tak frapująca, to ja rozumiem, że podczas drugiego czytania zostanie zgłoszona poprawka, a nawet Senat może to poprawić. Natomiast my mamy wątpliwości co do tej nazwy. Nas w tej nazwie drażni przede wszystkim wyraz „prewencja".

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MZ Sławomir Neumann:

Żeby w pewnym momencie nie przedobrzyć.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Rozumiem. Na razie zostawimy tę nazwę i się zastanowimy.

Sekretarz stanu w MZ Sławomir Neumann:

My się do tej propozycji odniesiemy, pozytywnie podchodząc do tematu, ale dajcie nam państwo trochę czasu.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Ja bym chciała się przychylić do propozycji obu panów ministrów, żebyśmy dziś przyjęli taka nazwę, jaka jest w propozycji, natomiast ewentualną poprawkę zgłosili w drugim czytaniu. Jest o czym rozmawiać i to jest sprawa zbyt skomplikowana, żeby dzisiaj tę nazwę przyjmować. Natomiast na pewno słuszne jest, żeby nazwę tego ośrodka zmienić. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Przechodzimy do poprawki w art. 6. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

Nowe brzmienie ust. 1: „W Ośrodku powołuje się służbę ochrony, której zadania są realizowane przez pracowników wpisanych na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej, o której mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób

i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.)”. Ta kwestia już była awizowana przez ministerstwo. Chodzi również o przewidywaną nowelizację ustawy o ochronie osób i mienia, ale jeśli są jeszcze jakieś pytania albo uwagi, to raz jeszcze solidarnie z ministerstwem służymy odpowiedzią. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Czy ministerstwo akceptuje tę poprawkę?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Tak.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi? Nie słyszę uwag. Państwo posłowie? Nie słyszę. Czy organizacje pozarządowe mają uwagi? Bardzo proszę Helsińska Fundacja Praw Człowieka.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Ja chciałam się tylko upewnić, czy funkcjonariusze, o których mowa w art. 6, to będą funkcjonariusze publiczni w takim sensie, że ewentualną odpowiedzialność cywilną ponosi Skarb Państwa, a nie jakaś prywatna osoba w przypadku, gdyby któryś z nich na przykład nadużył środków przymusu bezpośredniego. Kto ponosi odpowiedzialność cywilną za działalność tych osób?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, ministerstwo.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

To jest kwestia cywilno-prawna. Przede wszystkim to jest identyczna sytuacja jak w chwili obecnej w szpitalach psychiatrycznych lub w innych ośrodkach publicznej służby zdrowia. W momencie, w którym medyczny pracownik szpitala popełni jakiś błąd medyczny, to jest to tak samo odpowiedzialność szpitala i tak samo jest tutaj.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę. Przyjęliśmy poprawkę do art. 6 ust. 1.

Przechodzimy do art. 8. Bardzo proszę, panie pośle.

Głos z sali:

Jeszcze art. 7.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Przepraszam, nie widziałam. Art. 7, tak?

Legislator Piotr Podczaski:

Jeśli można, to ja wytłumaczę, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Piotr Podczaski:

To były nasze wątpliwości wynikające z tego, że w naszej ocenie ten zapis w art. 7 może być niewystarczający, jeśli chodzi o stosowanie monitorowania, ale ja rozumiem, że odpowiedzią na te wątpliwości jest poprawka do art. 8, którą pan poseł przedstawił i pkt 5 w art. 8, który uszczegóławia te przepisy i kieruje je do rozporządzenia do ministra.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czyli nie mamy uwagi, czy tak?

Legislator Piotr Podczaski:

Ta uwaga zostanie zrealizowana, jeśli zostanie przyjęta poprawka.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dobrze, dziękuje bardzo. Zatem przechodzimy do art. 8. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

Chciałem podziękować panu mecenasowi za to wyjaśnienie. Odczytam poprawkę do art. 8: „Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia: 1) liczbę łóżek w Ośrodku przeznaczonych dla osób stwarzających zagrożenie umieszczonych w Ośrodku; 2) wymagania ogólnoprzestrzenne, sanitarne i instalacyjne, jakie muszą spełniać pomieszczenia i urządzenia Ośrodka stosownie do rodzaju wykonywanej działalności leczniczej oraz zakresu udzielanych świadczeń zdrowotnych; 3) warunki zabezpieczenia Ośrodka; 4) rodzaj i liczebność personelu mającego styczność z osobami stwarzającymi zagrożenie umieszczonymi w Ośrodku; 5) rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do przekazywania, odtwarzania i utrwalania obrazu lub dźwięku z monitoringu oraz sposób przechowywania, odtwarzania i niszczenia zapisów oraz udostępniania ich uprawnionym podmiotom – mając na względzie potrzebę zapewnienia odpowiedniego postępowania terapeutycznego, bezpieczeństwa zdrowotnego osób stwarzających zagrożenie umieszczonych w Ośrodku, zapobieżenia samowolnemu oddaleniu się tych osób poza Ośrodek oraz przeciwdziałania zachowaniom zagrażającym życiu i zdrowiu ludzkiemu lub powodującym niszczenie mienia, a także konieczność właściwego zabezpieczenia monitorowanego obrazu lub dźwięku przed utratą, zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem". Ta obszerna jednostka redakcyjna wynika z konieczności zachowania standardu konstytucyjnego, jakim jest delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia. Zwróćmy uwagę na to, że to dotyczy wolności, godności oraz prywatności. Stąd takie dosyć obszerne określenie.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Ministerstwo, jak rozumiem, akceptuje tę poprawkę.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Zdecydowanie tak. Bardzo dziękujemy.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi?

Legislator Piotr Podczaski:

Tylko drobiazg. Po pkt 5 należy wykreślić przecinek, bo tam jest część wspólna, więc ten przecinek trzeba skreślić.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy państwo posłowie mają uwagi? Nie słyszę. Organizacje? Nie ma uwag. W związku z tym, że nie słyszę sprzeciwu, stwierdzam, że zmiana art. 8 została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki w art. 9. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

Art. 9 otrzymuje brzmienie: „Jeżeli wydana w trakcie postępowania wykonawczego opinia psychiatryczna i psychologiczna o stanie zdrowia osoby, o której mowa w art. 1 pkt 1, wskazuje, że osoba ta spełnia przesłanki określone w art. 1 pkt 2 i 3, dyrektor zakładu karnego występuje do właściwego sądu z wnioskiem o uznanie osoby, której dotyczy wniosek, za osobę stwarzającą zagrożenie. Do wniosku dołącza się opinię, a także informację o wynikach dotychczas stosowanych programów terapeutycznych i postępach w resocjalizacji". Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Czy ministerstwo ma uwagi? Nie słyszę. Biuro Legislacyjne? Państwo posłowie? Nie słyszę. Organizacje? Też nie. Nie słyszę sprzeciwu, zatem uznaję, że poprawka do art. 9 została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki do art. 22.

Legislator Tomasz Czech:

Jeszcze jedna.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Aha, przepraszam, bo ja muszę czytać dwa dokumenty.

Legislator Tomasz Czech:

Chodzi nam jeszcze o art. 13.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Jeszcze skreślenie w art. 11.

Legislator Tomasz Czech:

Art. 11 to jest tylko oznaczenie, a jeżeli chodzi o art. 13 ust. 5, to chcieliśmy tylko zwrócić uwagę na to, że my na poprzednim posiedzeniu Komisji zgłaszaliśmy poprawkę redakcyjną, ale po konsultacjach z ministerstwem doszliśmy do wniosku, że wersja rządowa jest jednak lepsza i w odniesieniu do Kodeksu karnego wykonawczego proponujemy pozostawić w ust. 5 wersję rządową. To jest jedna sprawa.

Jeżeli chodzi o art. 14, to tam też występuje słowo „obyczajność" i też mamy pytanie do rządu, czy tam mamy…

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czyli te 25 lat, tak?

Legislator Tomasz Czech:

Te 25 lat to już wydaje mi się, że zostało przyjęte. Czyli tam w art. 14 również wyrzucamy słowo „obyczajność".

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dobrze, czyli wyrzucamy „obyczajność". Czy jest sprzeciw wobec tej propozycji? Nie słyszę. Propozycja została przyjęta.

Teraz mamy art. 19, a więc „3 dni od dnia uprawomocnienia się" i dodane jest: „do Ośrodka przez Policję".

Legislator Piotr Podczaski:

Pani przewodnicząca, to są nasze poprawki redakcyjne, które my proponujemy dodać do tekstu ustawy, jeżeli państwo nie wyrażą sprzeciwu. One nic nie zmieniają merytorycznie.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy ministerstwo ma jakieś uwagi? Nie słyszę. Przyjmujemy te poprawki redakcyjne.

Przechodzimy do art. 22. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

Chodzi o nowe brzmienie art. 22 ust. 3. „Osoba stwarzająca zagrożenie, wobec której zastosowano nadzór prewencyjny, ma obowiązek każdorazowego informowania komendanta Policji sprawującego nadzór prewencyjny o zmianie miejsca stałego pobytu, miejsca zatrudnienia, imienia lub nazwiska, a jeżeli komendant Policji tego zażąda, również udzielania informacji o miejscu aktualnego i zamierzonego pobytu oraz o terminach i miejscach wyjazdów".

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Czy ministerstwo ma jakieś uwagi? Nie słyszę. Biuro Legislacyjne?

Legislator Piotr Podczaski:

Nie mamy uwag.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Czy państwo posłowie mają jakieś uwagi? Nie słyszę. Organizacje? Nie słyszę. W związku z tym, że nie słyszę sprzeciwu, stwierdzam, że poprawka do art. 22 ust. 3 została przyjęta.

Przechodzimy do art. 23. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

Ta poprawka również dotyczy kwestii dyskutowanych na poprzednim posiedzeniu Komisji. Proponuję nowe brzmienie art. 23 § 2: „Jeżeli weryfikowanie informacji, o których mowa w ust. 1, napotyka trudności lub jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że osoba, wobec której zastosowano nadzór prewencyjny, czyni przygotowania do popełnienia

przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu, zagrożonego karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 5 lat, lub przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i…” tutaj chyba skreślamy słowo „obyczajności”.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

To jest to, o czym mówiłem na samym początku. W momencie, w którym chcemy zweryfikować, czy ta osoba wkracza na ścieżkę przestępstwa, to przydatne nam jest słowo „obyczajność”, dlatego że mamy przestępstwa związane z pornografią dziecięcą i one są skierowane przeciwko obyczajności. W momencie, w którym widzimy, że człowiek zaczyna się interesować pornografią zakazaną, na której są treści z użyciem przemocy czy z małoletnimi, to w tym momencie wiemy, że on idzie w złym kierunku i się w tym rozwinie.

Poseł Witold Pahl (PO):

Pan minister świetnie to wytłumaczył. Czytam dalej: „sąd może, w drodze postanowienia, na pisemny wniosek komendanta wojewódzkiego Policji, po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora okręgowego właściwego ze względu na siedzibę komendy wojewódzkiej Policji, zarządzić kontrolę operacyjną”.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Czy ministerstwo ma jakieś uwagi? Nie ma uwag. Biuro Legislacyjne? Nie słyszę. Państwo posłowie? Nie słyszę. Organizacje? Bardzo proszę, Helsińska Fundacja Praw Człowieka.

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Jak rozumiem, materiał zebrany podczas kontroli operacyjnej może być podstawą do zmiany nadzoru na pobyt w ośrodku, natomiast nie może być wykorzystany w ewentualnym przyszłym postępowaniu karnym, tak?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Dlaczego? Ja rozumiem, że nie ma ograniczenia, jeśli znajdą się dowody na nowy czyn związany…

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Czy wówczas nie powinny mieć zastosowania przepisy ustawy o Policji i tamtejsze reguły kontroli operacyjnej, które są chyba węższe niż te?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Nie, one odbywają się w zupełnie innym trybie. To byłoby niemożliwe do pogodzenia w praktyce, bo to by oznaczało, że zarządzana jest kontrola operacyjna związana z potencjalnym ryzykiem, że osoba znajdująca się pod dozorem zaczyna wkraczać na złą ścieżkę i jest kontrola operacyjna dlatego, że być może ona zaczyna na przykład oglądać pornografię z użyciem przemocy. W trakcie tej kontroli operacyjnej wychodzą na jaw dowody świadczące o popełnieniu innego przestępstwa. Gdybyśmy teraz mieli przerzucać się na ustawę o Policji, to musielibyśmy mieć zgodę na kontrolę operacyjną uprzednio, przed dokonaniem tych czynności operacyjnych, a my mamy zgodę z naszej ustawy. W związku z tym, to byłoby całkowicie dysfunkcjonalne i niemożliwe w praktyce. Dlatego te materiały mogą być wykorzystane w postępowaniu dowodowym, a nie przechodzimy na ustawę o Policji. Jeżeli chodzi o zakres kontroli, to ona z jednej strony jest szersza, ale tak jak mówiliśmy na poprzednim spotkaniu, z drugiej strony jest węższa, bo jest znacznie węższy zakres podmiotowy i znacznie węższy zakres możliwości, w których może ona zostać użyta.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy wyjaśnienie jest wystarczające?

Prawnik w HFPC Barbara Grabowska:

Tak.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa posłów ma uwagi do poprawki art. 23 § 2? Nie słyszę. Biuro Legislacyjne nie zgłaszało żadnych uwag? Nie słyszę sprzeciwu, w związku z czym stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Przechodzimy do ust. 6. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

To jest nowy przepis, a brzmi on: „Zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej materiały niezawierające informacji, o których mowa w art. 22 ust. 3, dowodów mających znaczenie dla ustalenia okoliczności określonych w art. 14 ust. 3 lub dowodów stanowiących podstawę do wszczęcia postępowania karnego, podlegają niezwłocznemu protokolarnemu i komisyjnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza organ Policji, który wnioskował o zarządzenie kontroli operacyjnej". To jest odpowiedź na wątpliwości pani z Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Czy ministerstwo ma uwagi? Nie słyszę. Biuro Legislacyjne? Państwo posłowie? Organizacje? Nie słyszę. W związku z brakiem uwag przyjmujemy art. 23 ust. 6.

Przechodzimy do art. 23 ust. 7. Chodzi o to, że dodaje się ust. 7.

Poseł Witold Pahl (PO):

Jest dokładnie tak, jak pani przewodnicząca zauważyła. W całości dodaje się ust. 7. Z tym że brzmienie również jest zmienione, a więc brzmienie aktualnego ust. 7 jest następujące: „Przepisy art. 19 ust. 6, 11–16, 17a, 20 i 22 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19 ust. 21 tej ustawy stosuje się odpowiednio". Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Ministerstwo wyraża zgodę. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Organizacje? Państwo posłowie? Dziękuję. Zatem stwierdzam, że przy braku sprzeciwu przyjęliśmy art. 23 ust. 7.

Przechodzimy do kolejnego artykułu.

Legislator Tomasz Czech:

W art. 24 mamy poprawkę redakcyjną, którą wcześniej uzgodniliśmy.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Ale mamy jeszcze art. 31 przed art. 34.

Legislator Piotr Podczaski:

Art. 24.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Nie, najpierw art. 34.

Legislator Piotr Podczaski:

Pani przewodnicząca, art. 24.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Art. 24? Zaraz zobaczę.

Legislator Tomasz Czech:

To jest w urobku.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Ach tak, tutaj chodzi o dopisanie wyrazu „dnia". To jest tylko poprawka porządkująca.

Legislator Piotr Podczaski:

Tak, dlatego prosimy o akceptację.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Żadnego sprzeciwu nie słyszę, więc przyjmujemy zmiany porządkujące w art. 24.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli mogę, to chciałbym zabrać głos w sprawie art. 25.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę.

Legislator Tomasz Czech:

Jak rozumiem, do art. 25 również nie wpisujemy słowa „obyczajność".

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Sprzeciwu nie ma, więc wykreślamy słowo „obyczajność" z art. 25. W art. 30 również jest dodane słowo „dnia", więc akceptujemy te poprawkę.

Przechodzimy do art. 31. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Art. 31 otrzymuje brzmienie: „1. Zatrudnione w Ośrodku osoby niewykonujące zawodu lekarza ani pielęgniarki są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych w związku z zatrudnieniem, których ujawnienie mogłoby naruszyć prawem chronione dobra osoby umieszczonej w Ośrodku. 2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są zwolnione z obowiązku zachowania tajemnicy w wypadkach wskazanych w ustawie oraz w stosunku do: 1) osób wykonujących zawód lekarza lub pielęgniarki, sprawujących opiekę nad osobą umieszczoną w Ośrodku; 2) osób upoważnionych pisemnie przez kierownika właściwej jednostki organizacyjnej Policji, prowadzących czynności operacyjno-rozpoznawcze na podstawie odrębnych przepisów".

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Czy ministerstwo ma uwagi?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

My w pełni zgadzamy się z tą poprawką.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Nie słyszę. Państwo posłowie? Organizacje? Nie słyszę. Nie słyszę sprzeciwu i w związku z tym stwierdzam, że przyjęliśmy poprawkę do art. 31.

Przechodzimy do art. 35. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

Ta propozycja poprawki jest zarówno redakcyjna, jak i merytoryczna, bo chcemy wprowadzić nowy przepis. W pierwszej kolejności jest propozycja, żeby dotychczasowy art. 35 oznaczyć jako ust. 1 tej jednostki redakcyjnej. Natomiast dodać ust. 2 w brzmieniu odmiennym od tego, co jest w dostarczonych państwu poprawkach, dlatego przeczytam tę poprawkę i wyjaśnię: „ 2. Przymus bezpośredni można zastosować prewencyjnie: 1) w celu zapobieżenia ucieczce osoby ujętej…", czytam teraz proponowane brzmienie, „lub konwojowanej przez służbę ochrony...", nie wiem, czy tak powinno być, bo nie pasuje mi to redakcyjnie, więc poprosiłbym o pomoc Biuro Legislacyjne, „lub z innych powodów przebywającej poza Ośrodkiem; 2) jeżeli zachowanie osoby stwarzającej zagrożenie wskazuje, że jest to niezbędne dla zapobieżenia jej agresji lub autoagresji". Teraz wyjaśniam przyczyny zmiany treści pkt 1 w ust. 2 tego artykułu. To była uwaga ze strony Policji, za którą dziękujemy, gdyż czynności dotyczące doprowadzenia i zatrzymania zastrzeżone są wyłącznie dla Policji. Dlatego nastąpiła konieczność wykreślenia tych pojęć z proponowanej poprawki.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy ministerstwo ma jakieś uwagi?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

W pełni zgadzamy się z tą poprawką. Doprowadzenie i zatrzymanie jest przewidziane dla Policji. Natomiast co do brzmienia, to wydaje się, że po usunięciu tych wyrazów powinno zostać: „Przymus bezpośredni można stosować prewencyjnie w celu zapobie-

żenia ucieczce osoby ujętej, konwojowanej lub z innych powodów przebywającej poza ośrodkiem", tak że wtedy będzie bardziej czytelne. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi?

Legislator Piotr Podczaski:

Jeśli można, to miałbym pytanie merytoryczne. Czy w sytuacji, kiedy na przykład trzeba będzie przenieść tę osobę z Ośrodka do szpitala z powodu na przykład jakiejś operacji, to będzie to robiła Policja, a nie służba ochrony?

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Rozmawialiśmy o tym, że takie przypadki, kiedy osobę, która jest w Ośrodku należy przewieźć mogą być różne. Padł przykład stomatologa czy innego lekarza i wtedy ta osoba jest konwojowana…

Legislator Piotr Podczaski:

Wtedy jest konwojowana przez służbę ochrony.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Przez służbę ochrony, więc może, panie ministrze, powinniśmy znaleźć jakiś kompromis, żeby sytuacje niezwiązane z zatrzymaniem, z zabezpieczeniem przed ucieczką czy z sytuacją, kiedy dana osoba znajduje się poza Ośrodkiem, uwzględnić w tym przepisie i każdą inną sytuację życiową, która może zaistnieć w trakcie pobytu w Ośrodku.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Co na to ministerstwo?

Sekretarz stanu w MS Jerzy Kozdroń:

Chcieliśmy powiedzieć, że przepis zaproponowany przez pana posła Pahla jest dobry. Chodzi nam głównie o takie sytuacje, kiedy mamy do czynienia z zatrzymaniem osoby czy też doprowadzeniem jej do Ośrodka. Natomiast wszelkich czynności związanych z przekonwojowaniem z Ośrodka do szpitala czy ze szpitala do przychodni w związku z potrzebą przeprowadzenia jakichś badań specjalistycznych nie wykonywałaby Policja. On w istocie przez cały czas jest umieszczony w tym Ośrodku.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Tu rzeczywiście są różne przypadki, z tym się zgadzam. Jest przypadek gdy, tak jak pani powiedziała, chociażby trzeba go zawieźć do sądu, bo my mówimy o szpitalu, ale do sądu musi zawieźć go policja. Jeżeli część badań, jest wykonywana poza Ośrodkiem, to jest to, o czym mówił pan minister, robi to służba ochrony, ale z kolei przewiezienie do szpitala na dłużej, to robi Policja. Trudno jest odpowiedzieć jednym prostym zdaniem na te wątpliwości. Tekst tej poprawki został zaproponowany przez MSW, które uwzględniło uprawnienia policji, więc jak rozumiem, jest on w pełni spójny z ustawą o Policji. W związku z tym tekst proponowany przez pana posła wydaje nam się w pełni zabezpieczać wszystkie przypadki. Natomiast tak jak pani poseł wskazała, będą przypadki, gdy policja będzie konwojowała.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Państwo posłowie?

Poseł Elżbieta Królikowska-Kińska (PO):

Ja mam pytanie do tego punktu. Jest pewna wątpliwość, jeśli chodzi o konwojowanie, czy wtedy ta osoba ma nadal status osoby umieszczonej w Ośrodku i czy służba ochrony będzie mogła założyć kajdanki?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Oczywiście, że tak. Analogicznie to jest tak jak konwojowanie więźnia poza teren zakładu karnego.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

To jest tak jak w przypadku osoby pozbawionej wolności. Jeżeli jest konwojowana, to dalej zachowuje status osoby skazanej, ale może nie zrozumiałem pytania.

Poseł Witold Pahl (PO):

To jest postulat *de lege ferenda*, dlatego że mówimy o nowelizacji ustawy o ochronie osób i mienia i uważam, że ta okoliczność powinna być bardzo konkretnie zdefiniowana w nowelizacji tej ustawy. Rzeczywiście nie ulega wątpliwości, że w stosunku do osób, które są zatrzymane w Ośrodku, tak jak przytoczyła pani poseł, zgodnie z treścią art. 36 pkt 5a, ochrona może stosować kajdanki, natomiast my mówimy o czynnościach faktycznych, które dotyczą przewożenia poza Ośrodek. W związku z tym ten element jest istotny. W Ośrodku ochrona może zakładać kajdanki, natomiast pozostaje kwestia tego, czy w trakcie konwojowania przez służbę ochrony taki przymus może być stosowany. Jest policja więc porozmawiajmy na ten temat, bo to jest niezwykle ważna rzecz, z czym się pewnie zgodzi Helsińska Fundacja Praw Człowieka.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Ja już za chwilę oddam głos, ale pamiętajmy tylko, że to są czynności prewencyjne i dotyczą one osoby, która ma status osoby przebywającej w Ośrodku i na przykład podczas badań takiej osobie towarzyszy służba ochrony, więc teoretycznie może nałożyć kajdanki, ale tak jak pan poseł poprosił, oddam głos Komendzie Głównej Policji.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Proszę bardzo.

Specjalista w Departamencie Prawnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Wojciech Rybacki:

Dzień dobry, Wojciech Rybacki, Departament Prawny MSW. Chciałbym wyjaśnić jedną rzecz. Do służby ochrony nie stosujemy ustawy o ochronie osób i mienia w tym zakresie, że nie są to pracownicy ochrony i nie korzystają z tych środków przymusu bezpośredniego.

Poseł Witold Pahl (PO):

Dlatego mówię, że to jest postulat *de lege ferenda*.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Panie pośle, proszę do mikrofonu, bo się nie nagrywa.

Specjalista w Departamencie Prawnym MSW Wojciech Rybacki:

Czyli jeżeli to nie są pracownicy ochrony w rozumieniu ustawy o ochronie osób i mienia, to korzystają tylko z przymusu bezpośredniego w rozumieniu procedowanej ustawy i poprawka zaproponowana przez pana posła miała na celu usunięcie z tego przepisu czynności dokonywanych przez policję, czyli doprowadzenia i zatrzymania. Są to czynności, które wykonuje policja i w takim wypadku do osoby doprowadzonej i zatrzymanej stosowane są przepisy ustawy o Policji i pośrednio z przepisów ustawy o środkach przymusu bezpośredniego, czyli jeżeli ta osoba ma na przykład prewencyjnie zakładane kajdanki, to są one zakładane w związku z ustawą o środkach przymusu bezpośredniego. Jeżeli jest to dokonywane przez pracownika ochrony, bo na przykład ta osoba nie jest osobą doprowadzaną, tylko na przykład jest prowadzona powiedzmy z jednej części Ośrodka do drugiej, czy konwojowana przez służbę ochrony, to wtedy prewencyjne założenie tych kajdanek będzie się odbywało na podstawie tego przepisu, który teraz procedujemy. Sprowadza się to do tego, że do czynności wykonywanych przez policję w takich wypadkach stosuje się ustawę o środkach przymusu bezpośredniego, a jeżeli czynności te są wykonywane przez służbę ochrony, a takimi czynnościami nigdy nie będzie doprowadzenie i nigdy nie będzie zatrzymanie, to wtedy na przykład prewencyjne założenie kajdanek będzie na podstawie tej ustawy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

Bardzo dziękuję za to wyjaśnienie. To jest o tyle ważne, iż możemy oczekiwać, że protokół z naszego posiedzenia może być przedmiotem analizy stron, które mają uprawnienia do wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego. Mówimy o wolności i o godności, a art. 30 jest najważniejszy w Konstytucji, natomiast chodzi o to, jak interpretować art. 36, a więc uwaga pani poseł co do tego, w jakim zakresie i w jakim miejscu, żeby określić to bardzo wyraźnie, można zakładać kajdanki, czy tylko w Ośrodku, czy również w trakcie konwojowania jest niezwykle istotna. Rozumiem, że czytane łącznie te dwa artykuły dają uprawnienie dla służby ochrony do stosowania kajdanek w Ośrodku oraz przy tych czynnościach, które są określone w art. 35 w wersji zaproponowanej przeze mnie. Tak?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, jeszcze Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Specjalista w Departamencie Prawnym MSW Wojciech Rybacki:

Myślę, że należy to streścić w ten sposób, że stosowanie odpowiedniej ustawy jest zależne od tego, kto wykonuje daną czynność. Czynności wykonywane przez służbę ochrony zawsze są wykonywane na podstawie przepisów niniejszej ustawy z rozdziału o przymusie bezpośrednim, a czynności dokonywane przez policję są zawsze wykonywane na podstawie ustawy o Policji i ustawy o środkach przymusu bezpośredniego.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy Ministerstwo Sprawiedliwości ma jakieś uwagi?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Przepraszam, że tak zwlekam z odpowiedzią, ale zastanawiam się, czy nie można tych rozbieżności jakoś rozstrzygnąć brzmieniem legislacyjnym i tak jak poprzednio sugerowałem wykreślenie słów „służba ochrony", bo po prostu nie pasowały do brzmienia przepisu i budziły wątpliwości legislacyjne. To teraz być może żeby rozwiać te wątpliwości co jest policją, a co jest służbą ochrony, należy dopisać w jakimś miejscu przymus bezpośredni stosowany przez służbę ochrony, że może być zastosowany prewencyjnie w celu zapobieżenia ucieczce albo samowolnemu oddaleniu. Chodzi o to, żeby umiejętnie wpleść w ten przepis słowa „służba ochrony" i wtedy będzie wiadomo, które czynności mają być przeprowadzane przez Policję. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Piotr Podczaski:

Wydaje mi się, że nie ma takiej potrzeby, dlatego że nasza ustawa mówi o stosowaniu środków przymusu bezpośredniego tylko przez służby ochrony i ewentualnie przez lekarzy i pielęgniarki. Nie odnosi się do stosowania środków przymusu bezpośredniego przez policję, bo to one stosowane są na podstawie innych ustaw. W związku z tym, moim zdaniem, nie ma potrzeby doprecyzowywania w tym przepisie, że chodzi o służby ochrony, bo to przecież może chodzić tylko o służbę ochrony. Wszystkie inne uprawnienia będą realizowane na podstawie innych ustaw.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Rozumiem, że trwa ustalanie.

Poseł Witold Pahl (PO):

W takim razie odczytam uzgodnione brzmienie pkt 1 w ust. 2: „w celu zapobieżenia ucieczce osoby ujętej, konwojowanej lub z innych powodów przebywającej poza Ośrodkiem".

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, Ministerstwo Zdrowia.

Legislator w Departamencie Prawnym MZ Michel Ryba:

Proszę państwa, ponieważ chodzi tak naprawdę o przypadki, które mamy w tej chwili w pkt 5 i 7, więc może odeślijmy do ust. 1, który będzie oznaczony jako pierwszy i przymus

bezpośredni można zastosować prewencyjnie w celu zapobieżenia samowolnemu oddaleniu się, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 i 7 i konwojowaniu osoby stwarzającej zagrożenie umieszczonej w Ośrodku. Bo tak naprawdę o te punkty chodzi i nie będziemy musieli wpisywać innych powodów, bo mamy cel, czyli zapobieżenie samowolnemu opuszczeniu Ośrodka albo próbie samowolnego oddalenia się, gdy przebywa poza terenem Ośrodka w związku z udzielaniem jej świadczeń zdrowotnych. Będzie też trzeci element, czyli konwojowanie, wówczas będzie to prewencyjne założenie kajdanek. Wprowadzamy nowe pojęcie, wcześniej mamy samowolne opuszczenie Ośrodka, samowolne oddalenie się w przypadku świadczeń zdrowotnych, a tutaj zapobieżenie ucieczce. Wcześniej w ust. 1 mamy osobę stwarzającą zagrożenie, a tutaj mamy osobę ujętą, a to przecież cały czas chodzi o tę samą osobę.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Czy może pan jeszcze raz przeczytać propozycję brzmienia tego przepisu?

Legislator w Departamencie Prawnym MZ Michel Ryba:

Tak, już mówię. Przymus bezpośredni można zastosować prewencyjnie w celu zapobieżenia samowolnemu oddaleniu się, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 i pkt 7 oraz przy konwojowaniu osoby stwarzającej zagrożenie umieszczonej w Ośrodku.

Głos z sali:

Przez służby…

Legislator w Departamencie Prawnym MZ Michel Ryba:

Że przez służby ochrony to wynika z tego, że są to przepisy dotyczące stosowania przymusu przez służbę ochrony. Który przymus bezpośredni prewencyjny stosujemy, to wynika z dalszych przepisów i moim zdaniem nie ma co doprecyzowywać.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Czy mogę zabrać głos?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Czy dobrze byłoby, gdyby to brzmiało tak, że przymus bezpośredni można zastosować prewencyjnie w celu zapobieżenia ucieczce osoby ujętej w przypadkach określonych w art. 35 ust. 1 pkt 5 i pkt 7, żeby nie powtarzać tego określenia „zapobieżenia ucieczce”.

Legislator Piotr Podczaski:

Ja rozumiem, że koledze chodziło o to, że nasza ustawa nie posługuje się pojęciem „ucieczka”, tylko pojęciem „samowolne oddalenie”. W związku z tym wydaje mi się, że lepsze będzie użycie słów: „w celu zapobieżenia samowolnemu oddaleniu się osoby, o którym mowa w pkt 5 i pkt 7”.

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Tak, myślę, że na to jest zgoda.

Legislator Piotr Podczaski:

Tylko jak dalej; „oraz konwojowaniu”, tak?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Panie ministrze, czy już mamy uzgodnione stanowisko?

Sekretarz stanu w MS Jerzy Kozdroń:

Zgadzamy się z Biurem Legislacyjnym.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czyli zgadzacie się państwo z propozycją Ministerstwa Zdrowia?

Sekretarz stanu w MS Jerzy Kozdroń:

Tak, zgadzamy się.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Kto przejmie tę poprawkę? Pan poseł?

Poseł Witold Pahl (PO):
Ja przejmę tę poprawkę i rozumiem, że Biuro Legislacyjne na podstawie zapisu protokołu dyskusji sformułuje ten przepis.

Legislator Piotr Podczaski:
Jeśli można, to chciałbym zadać pytanie. Rozumiem, że w tym przepisie znikną słowa „inne powody przebywania poza Ośrodkiem". To będzie znaczyło, że w tych innych powodach, ja nie wiem jakich, bo to już merytorycznie musielibyście państwo stwierdzić, czy ten przepis jest potrzebny…

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Trudno je opisać.

Legislator Piotr Podczaski:
… nie będzie można stosować prewencyjnie kajdanek.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Julia Pitera (PO):
Uważam, że enumeratywne wymienianie sytuacji jest niebezpieczne, ponieważ ono zakłada, że inne sytuacje są niemożliwe do zaistnienia. To nie musi być ucieczka, tylko może być sytuacja nadzwyczajna, na przykład ewakuacja, że lepiej ludzi wypuścić niż spowodować utratę zdrowia czy nawet życia. Proponowałabym pozostawienie bardziej ogólnego przepisu.

Poseł Witold Pahl (PO):
Przepraszam, czy mogę?

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Bardzo proszę.

Poseł Witold Pahl (PO):
My jednak mówimy o ograniczeniu wolności i uważam, że katalog zamknięty byłby tutaj wskazany. Zgadzam się z panią poseł Piterą, że należałoby wprowadzić taką okoliczność, która byłaby na tyle precyzyjna, żeby oddawała intencje wyrażone przez panią poseł.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Bardzo proszę, Ministerstwo Sprawiedliwości.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
Ja mam taką propozycję i chciałbym, żeby Biuro Legislacyjne ją skorygowało. Przymus bezpośredni można zastosować prewencyjnie w celu zapobieżenia samowolnemu oddaleniu się osoby przebywającej poza Ośrodkiem pozostającej pod nadzorem służby ochrony. Bo tak naprawdę o to chodzi, że dotyczy to wszystkich przypadków, w których służba ochrony ma kompetencje do nadzorowania i do ochraniania tej osoby, na przykład tak jak pani poseł powiedziała, gdy mamy pożar i służba ochrony wyprowadza poza budynek, być może poza teren Ośrodka i ta osoba pozostaje pod pieczą, nazwijmy to, służby ochrony. Gdy ona chce się oddalić, to w tym momencie prewencyjnie można jej założyć kajdanki. Dlatego sugerowałbym właśnie takie sformułowanie, bo ono obejmuje wszystkie przypadki, o których tutaj rozmawialiśmy.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Piotr Podczaski:
Chciałbym prosić o powtórzenie. Jak rozumiem, to ma brzmieć: „w celu zapobieżenia samowolnemu oddaleniu się osoby pozostającej pod nadzorem służby ochrony poza Ośrodkiem". Czy tak?

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
Tak.

Legislator Piotr Podczaski:
W takim razie ucieczka z Ośrodka nie będzie tego obejmowała.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
Nie, bo ucieczka…

Legislator Piotr Podczaski:
Jeżeli osoba jest jeszcze na terenie Ośrodka i widzimy, że przygotowuje się do ucieczki, to nie będzie można zastosować środków prewencyjnych. To nie jest pkt 7, bo punkt ten dotyczy tego, co się dzieje na terenie Ośrodka, natomiast to, co mówi pan dyrektor, zakłada sytuacje, które będą miały miejsce poza Ośrodkiem.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
Pkt 5 jest tak sformułowany, że osoba próbuje samowolnie opuścić teren Ośrodka, więc to nie jest kwestia taka, że ona już samowolnie opuszcza teren Ośrodka, tylko podejmuje jakieś próby.

Legislator Piotr Podczaski:
Chodzi mi o to, czy potrzebne jest dodawanie słów „poza Ośrodkiem".

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
Tak, dlatego że mówiliśmy o przypadkach innych niż pozostawanie w Ośrodku. Do Ośrodka mamy jasny przepis w ust. 1 i pkt 5. Gdy próbuje samowolnie się oddalić, to już samo podjecie próby jest podstawą zastosowania środków przymusu bezpośredniego i nie jest to prewencyjne zastosowanie środków tylko związane z próbą ucieczki. Trudno też byłoby sobie wyobrazić prewencyjne zastosowanie środków w przypadku próby ucieczki. To by oznaczało, że powinniśmy te osobę zapytać, czy chce opuścić Ośrodek. Jeżeli on odpowiedziałby twierdząco, to w tym momencie prewencyjnie zakładamy tej osobie kajdanki. Natomiast pkt 5 nie odnosi się do takiej sytuacji, o których mówiła pani poseł, że wyprowadzamy człowieka na zewnątrz ze względu na pożar albo jedziemy do zakładu opieki zdrowotnej, gdzie towarzyszą mu pracownicy służby ochrony. Wówczas pkt 5 się nie stosuje, dlatego prewencyjnie możemy założyć kajdanki w związku z opuszczeniem przez niego Ośrodka, ale cały czas pozostawaniem pod pieczą służby ochrony. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Piotr Podczaski:
Jak rozumiem, brzmienie pkt 1 będzie takie: „w celu zapobieżenia samowolnemu oddaleniu się osoby pozostającej pod nadzorem służby ochrony poza Ośrodkiem".

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:
Tak jest.

Legislator Piotr Podczaski:
Dobrze.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Czy pan poseł Pahl przejmuje tę poprawkę?

Poseł Witold Pahl (PO):
Tak, przejmuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):
Dziękuję. Czy w tej kwestii są jakieś pytania bądź uwagi ze strony państwa posłów? Nie słyszę. Organizacje? Nie słyszę. W związku z tym, że nie słyszę sprzeciwu, przyjmujemy poprawkę do art. 35.

Przechodzimy do art. 36. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo. Tak jak w doręczonej propozycji, proponuję, żeby dotychczasową treść art. 36 oznaczyć jako ust. 1 i dodać nowy przepis jako ust. 2 w brzmieniu: „Nie stosuje się prewencyjnie przymusu bezpośredniego określonego w ust. 1 pkt 3 oraz w pkt 5 lit. b i c”. Jest to efekt dyskusji, która była prowadzona podczas obrad Komisji. To tyle na tym etapie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ministerstwo ma jakieś uwagi? Nie słyszę. Biuro Legislacyjne? Nie ma uwag. Państwo posłowie? Nie słyszę. Organizacje? Nie słyszę. W związku z tym, że nie ma żadnych sprzeciwów, przyjmujemy poprawkę do art. 36.

Mamy jeszcze w urobku art. 37. Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o ust. 6, to jak rozumiem, jeżeli przyjęliśmy już definicję prewencyjnego użycia przymusu bezpośredniego, to możemy zostawić tak jak jest wersji rządowej, tylko państwo po prostu muszą to przyjąć.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bez dopisku, tak?

Legislator Piotr Podczaski:

Z tymi wyrazami.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Z wyrazami „w przypadku prewencyjnego użycia kajdanek można założyć je…”, czyli to, co jest wytłuszczone. To jest poprawka legislacyjna?

Legislator Tomasz Czech:

To jest poprawka legislacyjna.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Rozumiem. Czy jest sprzeciw wobec tej poprawki? Nie słyszę. Poprawka została przyjęta.

Teraz mamy ostatnią poprawkę poselską do art. 43. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl (PO):

Jest propozycja skreślenia uprzednio projektowanego pkt 3. Jednak jest to poprawka merytoryczna, stad ją zgłaszam. W urobku również było to skreślenie i jeśli są jakieś wątpliwości, to bardzo proszę o pytania.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Ministerstwo zgadza się z ta poprawką. Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi? Nie słyszę. Państwo posłowie? Organizacje? Sprzeciwu nie słyszę, zatem przyjęliśmy tę poprawkę.

Przechodzimy do art. 44. Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Tomasz Czech:

Tu są dwie kwestie. Jedna dotyczy ust. 2 i redakcyjnej poprawki, którą zgłosiliśmy również na poprzednim posiedzeniu, do tego, którego skutkiem było zranienie lub inne uszkodzenie ciała. Wydaje nam się, że wersja rządowa jest zgodna z tym, o co chodziło projektodawcom, a w związku z tym pozostawiamy wersję z projektu rządowego.

Druga rzecz dotyczy ust. 2 pkt 1. W związku z tym, że została dziś przyjęta poprawka do art. 6 i zdecydowano, że pracownikami służby ochrony mają być pracownicy wpisani na listę kwalifikowanych pracowników, o których mowa w ustawie o ochronie osób i mienia, to nie pasuje tu art. 42 ust. 2 pkt 1, ponieważ tutaj mówimy o numerze licencji pracownika, a przypominam, że od 1 stycznia nie będzie już tych licencji. W związku z tym powinniśmy wykreślić te licencje, ponieważ w ustawie o ochronie osób i mienia dodano art. 9a, gdzie wprowadzono legitymację dla kwalifikowanych pracowników i tam między innymi mowa jest o indywidualnym numerze zgodnym z ewidencją legitymacji. To być może w tej chwili nie jest poprawka do przyjęcia, aczkolwiek można się zastanowić, czy nie należałoby w ten sposób identyfikować takiego pracownika, właśnie po tej legityma-

cji i wprowadzić to w drugim czytaniu. Na pewno do wykreślenia są wyrazy „i numer licencji pracownika”.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Prawa Karnego w MS Tomasz Darkowski:

Powiem szczerze, że rozumiem te wątpliwości, ale jest to zamknięty Ośrodek z określoną liczbą osób zatrudnionych jako pracownicy służby ochrony. Ci pracownicy, co do zasady, nie spotykają się z osobami na zewnątrz, a w związku z tym nie ma chyba konieczności takiego identyfikowania ich jak w przypadku ochroniarzy, którzy ochraniają na przykład sklepy, gdzie numer licencji pozwalał na dotarcie do osoby poprzez rejestr licencji. Zastanawiam się, czy w takiej sytuacji nie jest wystarczające, żeby po prostu ci pracownicy umieszczali swoje służbowe dane identyfikacyjne, bo w ten sposób i tak bardzo łatwo dotrzeć do tego, o kogo chodzi.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czyli wykreślamy słowa „i numer licencji pracownika”. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi?

Legislator Tomasz Czech:

Nie.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Czy państwo posłowie mają uwagi? Nie słyszę. Organizacje? Nie ma. W związku z tym, że nie słyszę sprzeciwu, to stwierdzam, że przyjęliśmy poprawkę do art. 44.

Ponieważ przyjęliśmy poprawkę do art. 54 i nową poprawkę do art. 55, to po przyjęciu tych poprawek zmieniła nam się numeracja i art. 55 będzie art. 56…

Legislator Piotr Podczaski:

Pani przewodnicząca, żeby uprościć sprawę, proszę o jeszcze jedno upoważnienie do dokonywania zmian legislacyjnych, które są konsekwencją przyjętych poprawek i my oczywiście te numeracje poprawimy.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Oczywiście zamierzam poprosić o to Biuro Legislacyjne. Ponieważ skończyliśmy procedowanie nad projektem ustawy, chciałabym poprosić państwa o głosowanie nad przyjęciem całości projektu ustawy.

Kto z państwa jest za przyjęciem projektu ustawy? (7) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (1) Stwierdzam, że przyjęliśmy projekt ustawy.

Chciałabym teraz wyznaczyć posła sprawozdawcę. Czy są jakieś propozycje?

Poseł Julia Pitera (PO):

Chciałam zgłosić panią poseł Radziszewską, tylko że ona wyszła do łazienki, ale zaraz powinna wrócić.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Zanim wróci pani poseł, chciałam wyznaczyć termin 7 dni dla Ministra Spraw Zagranicznych na wydanie opinii o zgodności z prawem unijnym, czyli do 18 października. Pani poseł już wróciła, więc chcieliśmy zapytać, czy zgadza się pani być posłem sprawozdawcą do tego projektu ustawy?

Poseł Elżbieta Radziszewska (PO):

Bardzo dziękuję i wyrażam zgodę.

Przewodnicząca poseł Ligia Krajewska (PO):

Dziękuję uprzejmie. Proszę państwa, w związku z wyczerpaniem porządku obrad zamykam posiedzenie Komisji.

Państwu posłom bardzo dziękuję za współpracę, dziękuję też ministerstwom i Biuru Legislacyjnemu i oczywiście proszę Biuro Legislacyjne o naniesienie wszelkich poprawek. Dziękuję również organizacjom pozarządowym i przedstawicielom świata nauki za współpracę. Mam nadzieję, że przy drugim czytaniu zastanowimy się nad nazwą ośrodka i nad ewentualnymi innymi propozycjami. Dziękuję państwu.